

“Solidariteit”

Op 4 mei herdenken wij de slachtoffers die tijdens en na de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen in oorlogssituaties en bij vredesmissies. Burgers en militairen.

5 mei staat in het teken van vrijheid. Het is onze nationale feestdag waarop we vieren dat ons Koninkrijk in 1945 van de Duitse en Japanse bezetter werd bevrijd.

Afgelopen woensdag stond er een foto in de krant van een groep Joden in de Amsterdamse Lekstraat, in 1942, berustend wachtend totdat ze door de Nazi's zouden worden weggevoerd. Iemand schreef er bij dat hij die straat heel goed kende omdat hij er had gewoond. Alles was nu nog precies zo als toen: de huizen, de straat, de plantsoentjes. En zo bezien was dit niet alleen een foto van toen, maar ook van nu. En stelt die foto ons vooral vragen over ons zelf. In die zin is **herdenken** vooral ook **nadenken**.

Dit jaar is het thema van 4 en 5 mei “Solidariteit: de ruggengraat van de samenleving”. Met solidariteit wordt de inzet van iemand voor de vrijheid van een ander bedoeld. Solidariteit is een voorwaarde voor vrijheid. Vrijheid kan alleen bestaan als mensen elkaar willen helpen en voor een ander op willen komen.

Deze solidariteit, deze fundamentele en daadkrachtige hulp aan een ander mens, stijgt uit boven nationaliteit, politieke voorkeur, huidskleur, geartheid, religieuze overtuiging of sekse.

Het is de solidariteit die in de Tweede Wereldoorlog werd opgebracht door mensen die bedreigde medemensen – met gevaar voor eigen leven – bescherming boden.

Het is de solidariteit die werd opgebracht door mensen uit heel veel andere landen die naar ons land kwamen om ons, met gevaar voor eigen leven, te bevrijden van de Nazi's en de Jappen.

Het is de solidariteit die wordt opgebracht door al die Nederlandse mannen en vrouwen die via humanitaire en vredesmissies, met gevaar voor eigen leven, vrede en vrijheid proberen te brengen in de brandhaarden van deze wereld.

En het is de solidariteit die wordt opgebracht door de militairen uit het Bataljon uit Ermelo, die zich eind september 2007 in onze gemeente voorbereidden op hun missie in Afghanistan, en die vorige maand voor die solidariteit zulke grote offers moesten brengen.

Wanneer mensen geen rekening meer met elkaar willen houden, loopt onze vrijheid gevaar. Dat vindt een meerderheid van de Nederlanders, zo blijkt uit het Nationaal Vrijheidsonderzoek 2008. Tegelijkertijd blijkt uit dat zelfde onderzoek dat veel Nederlanders zich zorgen maken. Zij zijn van mening dat solidariteit in ons land aan het afnemen is en vrezen dat die afname de komende jaren nog verder zal gaan.

Daarom moeten wij in onze gemeente, in onze dorpen, waar wij maar kunnen, uitingen van solidariteit stimuleren, ondersteunen en koesteren.

Denk aan de mensen die de groep van huis en haard verjaagde Congolezen helpen in onze gemeente een nieuwe toekomst op te bouwen.

Denk aan de acties in onze gemeente van de World Servants die scholen, klinieken en huizen bouwen in de Derde Wereld.

Of denk aan het Going Global Project op een school in onze gemeente, dat tot doel heeft scholen in ontwikkelingslanden te ondersteunen.

Dit soort vormen van solidariteit, maar ook de solidariteit dichterbij huis, de vrijwillige inzet voor een ander die hulp en steun nodig heeft, zijn belangrijke graadmeters die vertellen of wij onze eigen vrijheden nog op voldoende waarde weten te schatten.

Want vrijheid en solidariteit kunnen niet zonder elkaar, ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

En ook zo bezien maken wij vrijheid met elkaar: elke dag weer!